

LII.

Erlæring

over

det fra Landstinget tilbagefønde

Forslag til Lov om en Udvidelse af Statsbanestationen ved Viborg.

(Afgiven af Folketingets Udvælg den 12te Marts 1892.)

Udvælget, med Undtagelse af Scharring, er enigt om at tilraade Folketinget ikke at slutte sig til det af Landstinget vedtagne Forslag til Lov om Udvidelse af Statsbanestationen ved Viborg, men derimod at fastholde det af Folketinget i afgørite December, med et til Enstemmighed grænseende Flertal, vedtagne Forslag til Lov om Flytning af Statsbanestationen ved Viborg. Udvælget maa nu som tidligere hævde den Betragtning, at det maa anses som en rigtig Økonomi at bevilge et større Beløb for at opnaa noget virkelig, i Nutid og Fremtid, tilfredsstillende frem for at anvende et mindre Beløb for at frembringe et Resultat, der i flere Henseender er lidet fyldestgørende. Der er formentlig saa meget større Høje til at gøre dette gældende overfor det af Landstinget vedtagne Forslag, som det efter den senest fremkomne Erlæring fra Generaldirektøren for Statsbanedriften og Indenrigsministerens Udtalelser i Landstinget vistnok tør siges, at den Ordning af de paagældende Forhold, som vilde kunne tilvejebringes for det Beløb, som Landstinget stiller til Raadighed, vilde blive meget utilfredsstillende, hvis Stationen udvides uden nogen

Flytning af Hovedbygningen, og at der, hvis denne skulde flyttes, saaledes som Meningen var efter Regeringsforslaget, snart vil blive Spørgsmål om yderligere betydelige Tilskud, saa at det vil vise sig at være en Illusion, naar man har troet at kunne indskrænke den hele Udgift til 200,000 Kroner.

Da det maa anses for højst magtpaa-liggende, at denne Sag bringes til Aflutning i indeverende Rigsdagsession, og der formentlig, saaledes som Opsatserne i de toende Ting staa imod hinanden, ikke er Udsigt til, at et Resultat kan naas uden igemmem et Fællesudvalgs Forhandlinger, skal Udvælget ikke gaa nærmere ind paa de forskellige Beværkninger, der kunde være at gøre ved, hvad der er fremkommen i det andet Ting, men anbefale Folketinget nærest muligt for sit Bedkommende at sende Sagen til Landstinget. Man finder da ej heller nogen Opfordring til paa dette Stadium at udtale sig om Muligheden af visse Modifikationer i det tidligere af Udvælget indstillede og af Folketinget vedtagne Forslag, men anser det for rigtigt at anbefale Folketinget for Tiden at fastholde det uforandret.